

2. **Zarzut drugi: Naruszenia prawa przy dokonywaniu wykładni art. 75 przepisów wykonawczych do statutu posła, art. 28 statutu posła oraz załączników I, II i III przepisów ZKDP. Naruszenie prawa do emerytury, zasad ogólnych i karty praw podstawowych.** Wnoszący odwołanie podnoszą niezgodność zaskarżonego wyroku z prawem, ponieważ zawiera on błędną wykładnię przepisów, do których się odnosi, przypisując załącznikowi III do przepisów ZKDP ciągłą ważność i skuteczność pomimo jego wyraźnego uchylecia i pomimo braku wyraźnego przepisu, który przewidywałby dalsze utrzymanie jego ważności; niezgodnie z prawem pominięta została okoliczność, że w niniejszej sprawie uległy zmianie warunki nabycia prawa do emerytury poza zakresem art. 2 załącznika III oraz z naruszeniem zasad ogólnych Unii i karty praw podstawowych.
3. **Zarzut trzeci: Naruszenie prawa lub błąd co do faktu poprzez uznanie zaskarżonego środka za zgodny z zasadami ogólnymi Unii i kartą praw podstawowych, zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań, zasadą proporcjonalności i równości oraz prawem własności.** Wnoszący odwołanie podnoszą niezgodność zaskarżonego wyroku z prawem, ponieważ w wyroku tym, poprzez zaniechanie dokonania oceny szczególnych okoliczności niniejszego przypadku i błędną wykładnię przepisów, do których się odnosi, zostało uznane, że zaskarżone środki są zgodne z prawem Unii i z zasadami karty praw podstawowych; w wyroku tym nie zostały uwzględnione dowody, w tym dowody z dokumentów, potwierdzające wielokrotnie udzielone wnoszącym odwołanie zapewnienia, że przedmiotowe prawo zostanie utrzymane w mocy i nie ulegnie zmianie; nie została w nim uwzględniona okoliczność, że zaskarżone środki były pozbawione uzasadnienia i nieracjonalne, a ponadto stanowiły interwencję oczywiście nieproporcjonalną i całkowicie bezzasadną.
4. **Zarzut czwarty: Naruszenie prawa przy dokonywaniu wykładni art. 74 i 75 przepisów wykonawczych do statutu posła, a także załącznika III do przepisów ZKDP.** Wnoszący odwołanie podnoszą niezgodność zaskarżonego wyroku z prawem, ponieważ niesłusznie zostało w nim uznane, że podstawę zaskarżonego środka mógł zgodne z prawem stanowić załącznik III do przepisów ZKDP, kiedy załącznik ów już nie obowiązywał, gdyż w międzyczasie został uchylony.
5. **Zarzut piąty: Naruszenie prawa przy ocenie naruszeń proceduralnych: właściwość.** Wnoszący odwołanie podnoszą niezgodność zaskarżonego wyroku z prawem, ponieważ kierownik wydziału „Wynagrodzenia i prawa socjalne posłów” został w nim niesłusznie uznany za podmiot właściwy do wydania zaskarżonych środków, podczas gdy chodziło o środki niepodlegające delegowaniu środki nadzwyczajnego zarządu należące do właściwości Prezydium Parlamentu Europejskiego.
6. **Zarzut szósty: Naruszenie prawa przy ocenie naruszeń proceduralnych: uzasadnienie.** Wnoszący odwołanie podnoszą niezgodność zaskarżonego wyroku z prawem, ponieważ niesłusznie za wystarczające i odpowiednie zostało w nim uznane uzasadnienie w rzeczywistości nieistniejące; nie zostało w nim stwierdzone, że Parlament Europejski powinien był przeprowadzić kontrolę zgodności z prawem, przedstawiając jej wyniki z odpowiednim uzasadnieniem, i że taka weryfikacja i uzasadnienie zostały zaniechane; zostało w nim zawarte odniesienie do art. 1 ust. 7 uchwały 14/2018, przez co jako element gwarancji została potraktowana norma już nieistniejąca, ponieważ uchylona przez tę samą Izbę Deputowanych ogłoszonym już wyrokiem nr 2/2020.

**Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu
20 stycznia 2021 r. w sprawie T-758/18, ABLV Bank / SRB, wniesione w dniu 30 marca 2021 r. przez
ABLV Bank AS w likwidacji**

(Sprawa C-202/21 P)

(2021/C 217/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: ABLV Bank AS w likwidacji (przedstawiciel: O. Behrends, Rechtsanwalt)

Pozostali uczestnicy postępowania: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB), Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału:

— o uchylenie zaskarżonego wyroku;

— o stwierdzenie nieważności decyzji SRB z dnia 17 października 2018 r. w odniesieniu do ABLV Bank AS;

- o obciążenie SRB kosztami poniesionymi przez wnoszącą odwołanie oraz kosztami postępowania odwoławczego;
- w zakresie, w jakim Trybunał Sprawiedliwości nie jest w stanie orzec co do istoty – o przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi na jego poparcie trzynaście zarzutów.

Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Sąd dokonał błędnej wykładni art. 70 ust. 4 rozporządzenia SRM⁽¹⁾.

Zarzut drugi dotyczący oparcia zaskarżonego wyroku na błędnej wykładni i błędnym zastosowaniu art. 12 rozporządzenia delegowanego 2015/63⁽²⁾.

Zarzut trzeci dotyczący tego, że Sąd popełnił błąd w odniesieniu do znaczenia art. 7 rozporządzenia delegowanego 2017/2361⁽³⁾ dla wykładni art. 12 ust. 2 rozporządzenia delegowanego 2015/63.

Zarzut czwarty dotyczący tego, że Sąd popełnił błąd w zakresie prawidłowej wykładni i prawidłowego zastosowania zasady bezpodstawnego wzbogacenia.

Zarzut piąty dotyczący tego, że Sąd nie odniósł się do podniesionego przez wnoszącą odwołanie zarzutu niezgodności z prawem dotyczącego przepisu znajdującego zastosowanie w niniejszej sprawie.

Zarzut szósty dotyczący tego, że Sąd naruszył prawo, uznając, że przewidziany w decyzji SRB/ES/SRF/2018/03 zwrot przez SRB składek ex ante, które zgodnie z tymi samymi przepisami są prawnie należne, jest pozbawiony znaczenia, gdyż stanowi jedynie praktykę.

Zarzut siódmy dotyczący tego, że Sąd popełnił błąd w zakresie wykładni i oceny znaczenia art. 17 rozporządzenia delegowanego 2015/63.

Zarzut ósmy dotyczący tego, że Sąd błędnie ocenił prawne znaczenie istnienia nieodwołalnych zobowiązań do zapłaty.

Zarzut dziewiąty dotyczący tego, że Sąd naruszył prawo, nie odnosząc się do podniesionych przez wnoszącą odwołanie zarzutów związanych z żądaniem zwrotu pozostałej części składek za rok 2015.

Zarzut dziesiąty dotyczący tego, że Sąd naruszył zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań.

Zarzut jedenasty dotyczący tego, że sąd popełnił błąd w zakresie stosowania zasady proporcjonalności.

Zarzut dwunasty dotyczący oparcia zaskarżonego wyroku na błędnym zastosowaniu zasady nemo auditur.

Zarzut trzynasty dotyczący oparcia zaskarżonego wyroku na błędnym zastosowaniu wymogu uzasadnienia (art. 296 TFUE).

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014, L 225, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2015, L 11, s. 44).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/2361 z dnia 14 września 2017 r. w sprawie ostatecznego systemu składek na rzecz wydatków administracyjnych Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (Dz.U. 2017, L 337, s. 6).